

סטרייטית

רגעי הענג הקצרים: עשרים דקות,
בדשא שעל יד מגרש הכדורסל.
ראשך שעון עלי, אצבעותי רכות,
גולשות, נעות בשערך המתלתל.
ההפסקה כל כך קצרה: עשרים דקות.

מקצות אצבעותי אהבתי נובעת
אל שערך ואל גיבך המלטף.
האם הבחינו בי? אסור להם לדעת.
אני בוהה אל המגרש בלי יד עפעף
וכל ההפסקה אהבתי נובעת.

בערב חוט הטלפון נמתח, רוטט
מצפיה מתוך חדרי עד לביתך.
כל תלמידת תיכון רוצה קצת לפטפט
בהבל פה תמים של נעורים אז איך
שתקתי כשהחוט נכרך סביבי רוטט?

ישבתי לצדך עצמתי את עיני
בהצגות חצות, בסרט אחר סרט
ועל הדפן הפנימית של עפעפי
צפיתי בגרסת במאי לא מצוננת.
היית כל כך קרובה, עצמתי את עיני.

חזרנו אל ביתך ועל המדרגות
הרגשתי את גופך הולך ומתקשח.
גופך שעד עכשו הרשה לי לקוות
הפך צונן, נקשה וכמו מכת ירח
גמעתי בריצה את כל המדרגות.

נכנסתי למטה מובסת ופתטית.
שבועים שקברתי תחת השמיכה
את שרש היותי, בתוך שנת חרף ארקטית.
אמי ארבה בחוץ, שותקת ודרוכה.
נכנסתי למטה. יצאתי משם סטרייטית.